

Drugi dan je prišla sosedka k Jerici v vás. Našla jo je v kotu stisnjeno, z molkom v rokah.

Govorili so, da ji je počilo srcé. — Kdo je kdaj proumél ljubezen materinsko? Čas zaceli mnogo ran, a ne rane srca materinskega . . .

Osojski.

Bajka o vrabcu.

Vrabc je na strehe
Slême sél
In otožno pesem
Je zapél.

Nasmejala se je zima
Pa dejala :
„Ej, da tebe malo
Pobelim!“

„Hu, kaj kima
Mrzla zima
In otresa
Z glave sneg?“

Vrabc je peroti
Razprostrl;
Pa še v tisti noči
Je zamrl.

P o z i m i .

Zunaj mrzel snežec pada,
Za pečjo je pa gorkó;
Ptic nebroj tam zunaj strada,
Ki vas prosijo lepo:

„Dajte nam sedaj živila,
Ko imate polen hram!
Ko pomlad se bo vrnila,
Bomo hvalo pele vam . . .“

Osojski.

Tonček — lovec.

Tonček je hodil
Žabe lovit,
Vedno pri luži
Tičal je skrit.

Kadar je prišla
Žaba na breg,
Vpila je vselej:
Rega, reg, reg!

Tonček zasmejál
Se je glasno,
Da je skočila
Žaba v vodó . . .

Osojski.

